

Các bài văn mẫu Thuyết minh về đoạn trích Hồi trống Cổ Thành Văn 10 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Thuyết minh về đoạn trích Hồi trống Cổ Thành Ngữ Văn lớp 10 mẫu 1

Hồi trống Cổ Thành là tên do người biên soạn đặt cho đoạn trích ngắn ở giữa hồi 28, có hai câu thơ làm tiêu đề:

Chém Sái Dương anh em hoà giải,

Hồi Cổ Thành tôi chúa đoàn viên.

Chữ hồi trong câu thơ này có nghĩa là trở về, chứ không phải là hồi trống như trong tên đoạn trích.

Tam quốc diễn nghĩa của La Quán Trung có nhiều nhân vật, nhưng sinh động nhất, gây ấn tượng sâu sắc nhất cho người đọc là Tào Tháo, Khổng Minh, Quan Công và Trương Phi.

Đoạn trích Hồi trống Cổ Thành rất giàu kịch tính, đậm không khí chiến trận và khí phách anh hùng. Lối kể chuyện của tác giả giản dị, không tô vẽ, không bình phẩm. Linh hồn đoạn trích kết tụ trong hồi trống của Trương Phi. Đó là hồi trống ra quân, cũng là hồi trống thu quân, hồi trống thách thức giải oan và đoàn tụ. Nội dung đoạn trích toát lên hai ý: Tính cách nóng nảy nhưng tuyệt vời trung nghĩa của Trương Phi và ý nghĩa sâu xa của hồi trống Cổ Thành.

Lúc mới dựng nghiệp, nhà Thục còn yếu. Trong khi đó quân Tào rất mạnh, vì thế nên quân Thục thua liên tiếp. Lưu Bị cùng Đổng Thừa, Vương Tử Phục, Quan Công, Trương Phi bàn mưu kế chống lại Tào Tháo. Bị bại lộ, Tào Tháo giết bọn Đổng Thừa rồi kéo hai mươi vạn quân đánh Lưu Bị. Ba anh em Lưu, Quan, Trương thua trận, mỗi người chạy một ngã. Lưu Bị chạy sang Nhữ Nam ở nhờ Viên Thiệu, Quan Công bị khốn ở Thổ Sơn, Trương Phi tá túc ở Cổ Thành. Trong lúc hoạn nạn, Quan Công theo lời Trương Liêu đưa hai người vợ của Lưu Bị là Cam phu nhân và Mi phu nhân sang ở nhờ Tào Tháo. Tạm hàng Tào Tháo nhưng Quan Công ra điều kiện rằng nếu biết Lưu Bị ở đâu thì sẽ đi tìm ngay.

Biết tin Lưu Bị đang ở trên đất Viên Thiệu, Quan Công đưa hai chị dâu đi tìm. Tào Tháo vì muốn lưu giữ Quan Công để sử dụng sau này nên không cấp giấy qua ải, nhưng cũng không sai tướng đuổi bắt. Các tướng của Tào Tháo không cho Quan Công qua ải nên ông phải mở đường máu mà đi. Quan Công đã phải chém sáu tướng Tào để vượt qua năm cửa ải: Qua ải Đổng Linh chém Khổng Tú. Đến ải Lạc

Dương chém Hán Phúc và Mạnh Thân. Qua Nghi Thủy giết Biện Hỷ. Vượt ải Huỳnh Dương chém Vương Thực. Đến bờ Hoàng Hà giết Tân Kỳ.

Đoạn trích kể về cuộc “đụng độ” đặc biệt do sự hiểu lầm giữa hai anh em kết nghĩa là Quan Công và Trương Phi ở Cổ Thành. Trên đường sang Nhữ Nam tìm Lưu Bị, đến Cổ Thành, Quan Công hỏi thăm được biết Trương Phi đang ở đây nên xiết bao vui mừng. Trương Phi vốn nghi ngờ Quan Công ăn ở hai lòng nên đã làm tướng là Quan Công lừa mình để bắt nộp cho Tào Tháo; vì thế giận dữ không thềm tiếp, lớn tiếng sỉ mắng và dọa đánh. Ngẫu nhiên, lúc đó tướng Tào là Sái Dương dẫn quân âm thầm kéo đến khiến Trương Phi càng khẳng định thêm nghi ngờ của mình là đúng. Thanh minh không được, Quan Công hứa sẽ chém đầu tướng Tào để tỏ lòng thành. Trương Phi ra điều kiện sau ba hồi trống, Quan Công phải chém rơi đầu tướng Tào thì mới tin. Nhưng Trương Phi vừa đánh dứt một hồi trống thì đầu Sái Dương đã rơi xuống đất. Trương Phi tạm nguôi giận nhưng chỉ sau khi nghe tên lính hầu của Sái Dương cũng bị Quan Công bắt, kể đầu đuôi mọi chuyện thì chàng mới tin, rỏ nước mắt khóc, thụp lạy Vân Trường. Quan Công vào được Cổ Thành, “cửa ải thứ sáu” và cũng là cửa ải thử thách ghê gớm nhất đối với lòng trung nghĩa.

Trương Phi là con người thẳng như là tên bắn, sáng như tấm gương soi, không chấp nhận sự quanh co, lắt léo. Đối với Trương Phi, đen trắng phải rõ ràng; với kẻ thù thì chỉ có thể nói chuyện bằng gươm giáo. Tính cách Trương Phi vốn dĩ nóng nảy; bộc trực và đơn giản, song để xác định Quan Công trung thành hay phản bội, Trương Phi lại không đơn giản chút nào. Khi nghe tin Quan Công đến, Trương Phi giận dữ mắt trợn tròn xoe, râu hùm vểnh ngược, hò hét như sấm, múa xà mâu chạy lại đâm Quan Công.

Câu hỏi của Quan Công: Hiền đệ có sao như thế, há quên nghĩa vườn đào, càng làm cho Trương Phi bưng bưng nổi giận. Ý của Quan Công là muốn nhắc lại việc ba anh em kết nghĩa vườn đào để uốn nắn thái độ quá khích của Trương Phi, không ngờ lại như đổ thêm dầu vào lửa, khiến Trương Phi thêm phần nộ. Theo Trương Phi, Quan Công đã ở chung với Tào Tháo một thời gian, lại nhận tước vị Tào Tháo phong cho là phản bội. Đã phản bội mà còn dám động đến chuyện anh em kết nghĩa vườn đào thì lại càng đáng căm thù và phỉ nhổ. Quan Công phản bội thì phải xử đúng như lời thề trước đây: Nếu ai bội nghĩa quên ơn thì trời người cũng giết. Những lời thanh minh giúp cho Quan Công của hai chị dâu và Tôn Càn không làm dịu bớt cơn thịnh nộ của Trương Phi.

- Khoan đã chú Ba, khoan đã! Chớ háp tấp mà làm càn bây giờ. Chú Hai không biết tin tức mọi người nên phải tạm nương mình bên Tào. Nay đã biết anh nhà ở Nhữ Nam, không ngại hiểm trở, đưa bọn ta đến đây. Chú không được nghĩ lầm như thế!

Mi phu nhân cũng nói:

- Chú Hai trước ở Hứa Đô, thực là bất đắc dĩ.

Phi nói:

- Hai chị bị lừa dối đây. Trung thân thà chịu chết không chịu nhục. Có lẽ đâu đại trượng phu lại thờ hai chủ ?

Quan Công nói:

- Hiền đệ đừng nói vậy, oan uổng quá!

Tôn Càn nói:

- Vân Trường đến đây là cốt để tìm tướng quân.

Trương Phi mắng:

- Mày cũng nói láo, nó đâu có bụng tốt, nó lại đây tất là để bắt ta đó!

Tôn Càn bênh vực Quan Công không được mà Cam phu nhân, Mi phu nhân thanh minh hộ cũng vô hiệu. Với Trương Phi, dầu có “trăm nghe” cũng không bằng “một thấy”. Trước vấn đề trọng đại, Trương Phi đã hết sức cẩn trọng. Quan Công thanh minh: Nếu ta đến bắt em, tất phải đem theo quân mã chứ? Trương Phi trở tay đằng xa, nói: Không phải quân mã là gì kia ? Sự hiểu lầm đã lên tới đỉnh điểm vì một chi tiết ngẫu nhiên: Lúc ấy, tình cờ tướng Tào là Sái Dương dẫn quân truy đuổi Quan Công đang tới gần. Để xóa bỏ mọi nghi ngờ của Trương Phi, Quan Công chỉ có cách là chém đầu Sái Dương. Trương Phi ra điều kiện bất khả kháng là sau ba hồi trống, Quan Công phải chém rơi đầu tướng của Tào Tháo. Dứt lời, Trương Phi lập tức đánh trống. Bao nhiêu uất ức, căm giận của Trương Phi như dồn cả vào cánh tay thúc trống.

Chỉ sau một hồi, đầu Sái Dương đã lăn dưới đất. Tướng thế là mọi việc đã rõ và câu chuyện nhanh chóng đi đến kết thúc, song thực tế lại diễn ra không đơn giản. Mãi đến khi nghe một tên lính bị bắt kể về lí do Sái Dương đến Cổ Thành là để truy đuổi và trị tội Quan Công vì đã giết cháu ngoại hắn; rồi Trương Phi còn hỏi kĩ việc ở Hứa Đô, bấy giờ Phi mới tin anh là thực. Tác giả vẫn chưa để Trương Phi vội biểu lộ rõ thái độ ngay lúc ấy mà cho tới lúc đã vào Cổ Thành, nghe hai chị dâu kể lại những việc Quan Công đã trải qua thì Trương Phi nghe hết chuyện, rỏ nước mắt khóc, thụp lạy Vân Trường.

Nóng nảy, thô lỗ và tinh tế, biết điều là hai nét tính cách đối lập song ở đoạn trích này, chúng lại xuất hiện trong cùng một nhân vật Trương Phi. Trương Phi đã từng dùng mưu mẹo tinh vi để bắt sống Lưu Đại, tướng giỏi của Tào Tháo và bắt sống Nghiêm Nhan ở đất Ba Thục mà không hề làm hao tổn một binh sĩ. Thô trung hữu tế (trong cái thô có cái tinh tế) là biện chứng của cuộc sống. Thô lỗ và tinh tế ở đây đều là biểu hiện lòng trung thành tuyệt đối của Trương Phi. Với Trương Phi, trong tình huống ở Cổ Thành, việc hạ thủ Quan Công có lẽ còn dễ hơn, đơn giản hơn là kiểm nghiệm lòng trung thành của Quan Công. Cái khéo léo của tác giả là đã tạo ra những tình huống để cho cả hai nét trái ngược trong tính cách Trương Phi cùng bộc lộ vừa tự nhiên, vừa sinh động, hấp dẫn.

Trong đoạn trích Hồi trống Cổ Thành, Quan Công tỏ ra rất độ lượng và từ tốn, thể hiện qua các chi tiết nổi bật như: ngạc nhiên và hốt hoảng trước cách xử sự của Trương Phi, thái độ nhún mình thanh minh trước người em nóng nảy, cầu cứu hai chị dâu, chấp nhận điều kiện khắc nghiệt để minh oan. Nổi oan của Quan Công cũng là nổi oan đặc biệt: làm công việc vì chủ tướng nhưng lại trái với khí phách của kẻ anh hùng, phải tự minh oan bằng tài nghệ và lòng dũng cảm, phi thường.

Đê đến được Cổ Thành, Quan Công đã phải vượt qua bao thử thách (năm cửa ải). Những kẻ cản đường trong hành trình gay go này là các tướng địch. Còn tại Cổ Thành, oái oăm thay, kẻ cản đường quyết liệt lại là anh em kết nghĩa! Với tài nghệ xuất sắc chém rơi đầu Sái Dương trong nháy mắt, vấn đề trung thành hay phản bội của Quan Công đã được làm sáng tỏ.

Điều thú vị là tác giả đã đặt Quan Công trong quan hệ đối sánh với Trương Phi. Người đời khen Quan Công “tuyệt nghĩa”. Nhưng chữ “nghĩa” cũng có hai mặt trung nghĩa và tín nghĩa. Trung nghĩa là lòng trung thành với vua, với lý tưởng phò nhà Hán. Về mặt này, Quan Công tỏ ra kiên định. Tín nghĩa là lòng tin trong quan hệ giữa bạn bè, anh em, Quan Công cũng rất coi trọng. Đoạn trích có hai nhân vật, nhưng Quan Công chỉ là nhân vật làm nền để tính cách của Trương Phi nổi bật.

Cái tên Hồi trống Cổ Thành rất hay vì trước hết, nó gợi lên không khí chiến trận, ở đây không chỉ có mâu thuẫn chủ yếu giữa Trương Phi và Quan Công mà còn là mâu thuẫn giữa Quan Công và Sái Dương. Tuy đó chỉ là mâu thuẫn thứ yếu song nó cũng không kém phần căng thẳng và điều đáng nói hơn là nó đã làm cho mâu thuẫn chủ yếu thêm quyết liệt.

Ba hồi trống là điều kiện, hơn thế, là vị quan tòa nghiêm khắc có quyền phán xét Quan Công trung thành hay phản bội. Điều kiện ba hồi trống Trương Phi đặt ra là vô cùng khắc nghiệt: Quan Công không những chém được đầu Sái Dương mà còn phải chém được trong thời gian ngắn nhất. Mặt khác, Sái Dương là tướng giỏi của

Tào Tháo đã từng công khai biểu thị thái độ không phục Quan Công, giờ lại mang quyết tâm trả thù rất cao cho cháu, đó cũng là thách thức to lớn với Quan Công. Nhưng lúc này, khát vọng minh oan đã làm tăng sức mạnh và tài nghệ của Quan Công, cho nên Quan Công đã làm được một việc ngoài sức tưởng tượng của Trương Phi là chém rơi đầu Sái Dương trong nháy mắt.

Bởi vậy, Hồi trống Cổ Thành dù mang đậm không khí trận mạc song rất khác tiếng trống trận thông thường. Nó đã trở thành một biểu tượng cho lòng trung nghĩa, tinh thần dũng cảm và thái độ công minh chính trực.

Có thể coi Cổ Thành là cửa ải thứ sáu nhưng đó là cửa ải tinh thần, cửa ải khảo nghiệm lòng trung nghĩa. Với tài nghệ của Quan Công, vượt qua năm cửa ải kia còn dễ hơn nhiều. Trong cái thế "tình ngay lý gian" thì việc biện bạch, giải quyết thông suốt những mắc mớ trong tư tưởng, tình cảm của một người nóng nảy như Trương Phi quả là cực khó.

Sự hiểu lầm của Trương Phi đối với Quan Công có lý do cụ thể và đã được tháo gỡ. Song điều đáng quý là qua sự cố hiểu lầm ấy, tác giả đã triển khai một xung đột có tính chất nguyên tắc: đó là không thể nào dung hòa giữa ý chí bất khuất và sự đầu hàng, giữa lòng trung thành và sự phản bội.

Đoạn trích Hồi trống Cổ Thành có kết cấu hoàn chỉnh như một vở kịch đầy kịch tính. Đây là một đặc điểm trong nghệ thuật kể chuyện của tiểu thuyết cổ điển mà mỗi chương hồi thường là một câu chuyện có mở đầu và kết thúc. Phần trình bày giới thiệu nhân vật, sự việc, hoàn cảnh. Phần mở mối ở đây là từ sự hiểu lầm dẫn đến mâu thuẫn giữa Trương Phi và Quan Công. Phần phát triển là sự xuất hiện đột ngột của Sái Dương, đánh dấu đỉnh điểm mâu thuẫn. Việc Quan Công chém rơi đầu Sái Dương là điểm mở nút khiến cho mâu thuẫn được giải quyết. Sau khi tác giả giới thiệu nhân vật và sự việc thì mở ra mâu thuẫn, rồi mâu thuẫn được đẩy lên đỉnh điểm và được giải quyết bằng một hành động quyết liệt.

Chỉ qua một đoạn trích ngắn là Hồi trống Cổ Thành nhưng hai nhân vật Quan Công và Trương Phi đã được tác giả khắc họa nổi bật vẻ đẹp sáng ngời về lòng tin nghĩa, sự trung thực và chân thành của tình anh em. Là tiểu thuyết khai thác đề tài trận mạc nhưng Tam quốc diễn nghĩa đã để lại rất nhiều bài học về đạo lý, về lối sống, lối ứng xử của người quân tử phương Đông, lấy quy chuẩn luân lý nhân, nghĩa, lễ, trí, tín của Nho giáo làm mực thước.

Văn mẫu lớp 10 Thuyết minh về đoạn trích Hồi trống Cổ Thành mẫu 2

Hồi trống Cổ Thành thuộc hồi thứ 28 trích trong Tam Quốc diễn nghĩa của La Quán Trung. La Quán Trung sinh năm 1330 mất năm 1400, ông sinh ra và lớn lên

trong khoảng cuối thời nhà Nguyễn đầu thời nhà Minh. Ông là người có hiểu biết sâu rộng lại chịu tác động của tư tưởng nho giáo, thế nên tính cách của ông có phần rạch ròi, yêu ghét rõ ràng. Các sáng tác của ông thấm nhuần tư tưởng Nho giáo, với ông, tư tưởng trung quân ái quốc là điều tất yếu được xem trọng. Ông nhìn đời với một con mắt tinh tường và sâu sắc, chính bởi sự nhận thức đúng đắn về xã hội cũng như các vấn đề chính trị nhưng lại không thể tự mình thực hiện, vậy nên ông gửi gắm vào tác phẩm. Hôm nay chúng ta sẽ tìm hiểu kĩ càng hơn về đoạn trích mang tên Hồi trống Cổ Thành.

Trước khi đến với nội dung đoạn trích, chúng ta cùng điếm qua vài nét về tác phẩm Tam Quốc diễn nghĩa. Tác phẩm được viết dựa trên những sự kiện lịch sử có thật diễn ra, mà nổi bật hơn hết là phản ánh sự tương tranh giữa ba tập đoàn phong kiến lớn Ngụy, Thục, Ngô. Tác phẩm này mang giá trị lịch sử và quân sự to lớn, vạch trần tội ác và sự tàn bạo của giai cấp thống trị với với con dân, đẩy họ vào bần cùng, bế tắc, do đó trong họ luôn ẩn chứa một ước mơ, khao khát về những vị vua hiền tướng giỏi, đủ sức đủ tài để có thể lãnh đạo, giải thoát họ ra khỏi cảnh áp bức, khốn cùng.

Hồi trống Cổ Thành là tên gọi do người biên soạn đặt, đoạn trích không phải toàn bộ hồi 28 mà là một phần giữa được trích ra, với hai câu thơ mở đầu:

“ Chém Sái Dương anh em hòa giải
Hồi Cổ Thành tôi chúa đoàn viên”.

Ở Tam Quốc diễn nghĩa, có rất nhiều nhân vật anh hùng song tiêu biểu phải nhắc đến Quan Công và Trương Phi, hai nhân vật này là hai nhân vật đóng vai trò trung tâm trong đoạn trích Hồi trống Cổ Thành. Đoạn trích thuật lại cuộc hội ngộ, đoàn tụ và giải quyết hiềm khích giữa hai anh em Quan Công và Trương Phi, đồng thời đề cao lòng trung nghĩa và tài năng của cả hai.

Đoạn trích được chia thành ba phần chính tương thích với ba giai đoạn, phần một là cuộc gặp mặt giữa Quan Công và Trương Phi, phần hai là diễn biến cũng là cao trào xung đột, mâu thuẫn lên đến đỉnh điểm, tiếp nối phần hai là phần ba mâu thuẫn được giải quyết, anh em đoàn tụ.

Đoạn trích kể về cuộc chạm trán đầy kịch tính giữa Quan Công và Trương Phi đương lúc cả hai đang xảy ra mâu thuẫn. Quan Công trên đường hộ tống hai người chị dâu đi tìm Lưu Bị cần vượt qua các cửa ải của các tướng giặc Tào, vì Tào Tháo suy tính Quan Công là người hữu dụng muốn giữ lại dùng cho sau này nên không cấp giấy phép cho Quan Công qua ải, nhưng cũng không cho người truy bắt.

Trước tình thế tiến thoái lưỡng nan, Quan Công quyết định mở cho mình một con đường máu, giết sạch các tướng giặc ở năm ải. Đến trước Cỗ Thành, ông nghe ngóng được Trương Phi – người em kết nghĩa đang ở đó, ông vui mừng khôn xiết, những tưởng sẽ có cuộc đoàn viên sum họp nhưng Trương Phi vốn bản tính đa nghi, nghĩ rằng Quan Công ăn ở hai lòng đến bắt mình nộp cho Tào Tháo; mặc kệ Quan Công và hai người chị dâu phân trần, Trương Phi quyết không mở cửa thành, buông lời mắng nhiếc, phi báng còn dọa đánh Quan Công.

Đúng lúc đó, tướng giặc Tào là Sái Dương mang quân đến, điều này càng làm mối nghi ngờ của Trương Phi tăng thêm, không biết làm cách nào để giải thích cho em, Quan Công hứa chặt đầu Sái Dương để chứng minh mình trong sạch. Thấy Quan Công quả quyết vậy, Trương Phi đưa ra điều kiện sau ba hồi trống, Quan Công phải chặt được đầu Sái Dương thì mới tin. Trương Phi vừa đánh lên hồi trống đầu tiên, Sái Dương đã đầu rơi xuống đất, thấy vậy Trương Phi nguôi giận, cho phép Quan Công cùng hai người chị dâu vào thành; sau khi nghe cả ba phân trần, Trương Phi hiểu rõ đầu đuôi ngọn ngành mọi chuyện, rỏ nước mắt khóc, cúi lạy Quan Công.

Cỗ Thành cũng chính là cửa ải thứ sáu mà Quan Công phải vượt qua, đây là cửa ải hiểm hóc nhất thử thách lòng trung nghĩa. Nếu ở năm cửa ải trước, kẻ thù được xác định trước mắt là tướng giặc, Quan Công sẽ dễ dàng đưa ra quyết định diệt trừ, dù có hiểm nguy, chông gai nhưng nó chẳng là gì so với nỗi oan mà Quan Công đang phải chịu, bởi ông là một vị chủ tướng vì thế oan tình của ông cũng có phần đặc biệt. Rõ ràng là người ngay thẳng, cương trực nhưng trước sự nghi oan của người em kết nghĩa, Quan Công phải nhún nhường để thanh minh, ông còn cầu cứu hai người chị dâu nhờ phân trần hộ mình.

Không phải Quan Công không đủ sức phá thành vượt ải, mà nói một cách chính xác hơn, Quan Công coi trọng lòng trung nghĩa, ông không thể coi người em kết nghĩa là kẻ thù cho được. Người đời gọi ông là người tuyệt nghĩa, song mấy ai hay chữ nghĩa cũng có hai mặt bao gồm trung nghĩa và tín nghĩa, trong trung nghĩa ai cũng biết đến là trung quân ái quốc, nhưng còn phần tín nghĩa với anh em, bạn bè cũng không nên xem nhẹ.

Qua đoạn trích trên tác giả muốn người đọc thấy được tài năng cũng như bản lĩnh của Quan Công, một người luôn cân trọng với lòng trung nghĩa tuyệt đối. Đối lập với đó là tính cách nóng nảy, hấp tấp của Trương Phi. Tác giả muốn dùng Quan Công để làm nền nhằm để tính cách Trương Phi được bộc lộ một cách rõ ràng nhất có thể. Mặc dù hai tính cách có phần đối lập nhưng xét cho cùng họ đều là những người tài, mong muốn cống hiến sức mình cho đất nước vậy nên tác giả không biểu

thị thái độ phê phán hay coi thường bất kì ai mà bằng lời nói và hành động biểu thị rõ nét tính cách của họ.

“Hồi trống” gọi lên không khí chiến trận kịch tính làm nên đỉnh điểm cuộc xung đột giữa hai anh em Quan Công và Trương Phi, nhưng cùng với đó mâu thuẫn giữa Quan Công và Sái Dương cũng đồng thời được phản ánh, tuy chỉ là mâu thuẫn thứ yếu trong cuộc xung đột chính nhưng chúng ta không thể phủ nhận sự góp phần của nó giúp cao trào được đẩy lên đỉnh điểm, nó cũng chính là chiếc chìa khóa mở ra nút thắt mâu thuẫn.

Hồi trống là sự thách thức các bậc trượng phu, nó như một chướng ngại bắt buộc vượt qua để làm nên chiến tích, ở đây hồi trống chính là công cụ mà quan tòa – Trương Phi dùng để phán xét Quan Công trung thành hay phản bội, ba hồi trống là ba cơ hội dành cho Quan Công. Và ba hồi trống cũng là dấu hiệu cho sự hóa giải mọi hiềm khích giữa hai anh em, là ba hồi trống đoàn tụ gia đình.

Với lời kể hấp dẫn, lôi cuốn, đoạn trích khiến người đọc như chính tai nghe mắt thấy tất thấy sự việc diễn ra, chúng trở nên sinh động một cách lạ kỳ. Hồi trống Cổ Thành có kết cấu hoàn chỉnh như một vở kịch chính thống hơn là một câu chuyện. Thay vì tác giả chỉ ra tính cách cũng như áp đặt cho nhân vật một tính cách một hình tượng đặc trưng thì La Quán Trung lại lựa chọn để nhân vật tự bộc lộ tính cách cũng như bản lĩnh thông qua lời nói và hành động, điều này cho thấy tác giả vô cùng thông minh bởi cách này giúp nhân vật trở nên thật và có hồn hơn. Đọc qua đoạn trích tự bản thân người đọc hình dung được hai bức tượng đài sừng sững về lòng trung nghĩa; sự chân thành có ở hai anh em Quan Công và Trương Phi.

Nói về nghệ thuật chúng ta không thể bỏ qua cách tạo dựng tình huống truyện có cao trào và đầy kịch tính của tác giả. Cao trào của truyện được lồng ghép vào đó nhiều tình tiết hấp dẫn, nhất là các mâu thuẫn có mối liên hệ với nhau, chính mâu thuẫn này làm nền để bật lên mâu thuẫn kia và ngược lại, chúng tác động nhau theo nhiều cách nhưng dù ở cách nào đi chăng nữa, nhờ có chúng cao trào mới được đẩy lên một cách đỉnh điểm thỏa mãn nhu cầu người đọc. Việc chọn lựa những chi tiết đưa vào truyện cũng là một trong các yếu tố góp phần làm nên thành công của Hồi trống Cổ Thành.

Tác phẩm Hồi trống Cổ Thành trích trong hồi 28 Tam Quốc diễn nghĩa của La Quán Trung thực sự là bức tranh lịch sử, bức tranh thời đại dựng nên bằng ngôn từ. Dù chủ đề được lựa chọn là chiến tranh là trận mạc, là sự tranh đấu giữa các triều đại song song đó nó vẫn hàm chứa những bài học quý báu về cách làm người. Hơn hết, nó thể hiện tư tưởng Nho giáo của người phương Đông về nhân, lễ, nghĩa, trí, tín, tất cả đều được bộc lộ thông qua các nhân vật. Ngoài giá trị lịch sử to lớn, tác

phẩm này của La Quán Trung còn được xem là binh pháp cơ bản, là nghệ thuật đánh trận dụng binh được vận dụng trong cả thời đại ngày nay, bấy nhiêu đó đủ cho chúng ta thấy được sự tồn tại vượt thời gian cũng như sức ảnh hưởng to lớn mà tác phẩm này mang lại.